

61e Jaargang Oktober 2019

Clubblad

Weesperschaakclub

Opgericht 7 november 1923

Weesper Schaakclub

Opgericht 7 november 1923

p/a Aertjanssenstraat 28 1382 EE Weesp
KvK 40516118

Clublokaal	Het Lichthuis	Waagplein 10 1381 XP Weesp ☎ zie een van de bestuursleden
Clubavond	Dinsdagavond	Jeugd 18.45 – 19.45 uur Senioren 19.45 – 23.30 uur
Website	www.weesperschaakclub.nl	
Contact	weesperschaakclub@xs4all.nl	

Bestuur

Voorzitter	Michel Weenink	Blauwschildershof 14 1383 DT Weesp ☎ 06 – 2939 6027 weenink@hotmail.com
Secretaris Wedstrijdleader	Peter Wijnand	Aertjanssenstraat 28 1382 EE Weesp ☎ 0294 – 777794 mail2pw@upcmail.nl
Penningmeester	André Ottenhoff	Leghornstraat 2 1109 BW Amsterdam Driemond ☎ 06 – 2036 8188 otwit@xs4all.nl

Jeugdafdeling

Algemeen aanspreekpunt	Bertus Vossepoel	☎ 0294 – 411609 bvossepoel@hetnet.nl
---------------------------	------------------	---

Ereleden

Per 13-9-1966	W. Scheermeijer †	medeoprichter WSC
Per 7-11-1973	H.J. Muntinga †	medeoprichter WSC / oud-voorzitter
Per 8-11-1988	M.C.F. Ottenhoff †	meer dan 30 jaar bestuurslid
Per 28-4-2015	B. Vossepoel	diverse functies tijdens 30 jaar lid

Contributie (miv 1-7-2018)

Aspiranten / Junioren	tot en met 17 jaar	€ 60 per seizoen
Senioren	vanaf 18 jaar	€ 100 per seizoen
Donateurs	minimale bijdrage	€ 25 per seizoen

De contributie dient per jaar bij vooruitbetaling te worden voldaan.
Beëindiging lidmaatschap: uitsluitend schriftelijk bij het secretariaat.
Bij tussentijdse beëindiging van het lidmaatschap is contributie tot het einde van het contributiejaar (1 juli – 30 juni) verschuldigd.
Alle betalingen t.n.v. Weesper Schaakclub te Weesp – NL67 RABO 0157086178

Afmelden

Jeugd	tot dinsdagavond 17.00 uur	bij Bertus Vossepoel ☎ 0294 – 411609 bvossepoel@hetnet.nl
Senioren	tot maandagavond 20.00 uur	bij Klaas Siewertsen ☎ 0294 – 416547 ksiewertsen@planet.nl Bgg Bertus Vossepoel ☎ 0294 – 411609 bvossepoel@hetnet.nl

Van de Vicevoorzitter

Het is weer tijd voor het eerste clubblad van het seizoen 2019-2020. Een seizoen dat qua ledengroei heel goed is begonnen. Wij verwelkomen Peter Manuel, Dave van der Kist en Rob Steur, drie 'nieuwe' leden die al eerder lid zijn geweest. Wij zijn blij met hun "terug van weggeweest". Ook een warm welkom aan Egbert Hulsman, wonend in Almere kiest hij toch voor de WSC. Een vijfde nieuw lid is mogelijk Simon van Sloterdijck, die nog in de proefperiode meedraait die wij aan elk nieuw lid aanbieden.

Ook bij de jeugd gaat het goed qua ledental. Zo is er elk seizoen de nodige fluctuatie van jeugdspelers die stoppen vanwege (middelbare) school of anderszins – dit seizoen waren het er 6. Maar de aanvulling vanuit de wachtlijst zorgt er toch voor dat we nu met 14 jeugdspelers een leuke groep hebben en geen reden hebben voor een jeugdleden-stop. Met de hulp van de schaakouders + Bert Hoetmer en mijzelf weet onze jeugdvoorzitter Bertus Vossepoel weer een goed jeugdprogramma te realiseren.

In de interne competitie is de sterkte aan de top door de nieuwe leden toegenomen en is het niet meer vanzelfsprekend dat Peter Wijnand op de eerste plaats staat. Kanttekening daarbij is wel dat de meeste (4 van de 5) nieuwe leden ook bij andere verenigingen spelen en dus niet voor de WSC mogen uitkomen in de externe 4-tallen competitie. In die 4-tallen competitie is en blijft Peter Wijnand ons boegbeeld. Hij leidde ons 4-tal als boegbeeld en extern competitieleider in de eerste wedstrijd tegen EsPion naar de overwinning van 2½-1½ met 3 remises en een winstpartij voor Hans Frielink.

In de bekercompetitie spelen we de eerste 3 ronden op de dag van de 1^e ronde van elke periode. Dus de 1^e wedstrijd zit er op en door het afvalsysteem zijn er dus ook 8 deelnemers uitgeschakeld. Positief gezegd: 8 deelnemers zijn door naar de volgende ronde.

Op het moment van schrijven van dit stukje staat de eerste ronde van de snelschaak competitie nog te gebeuren. Dit seizoen geen 4 ronden, maar 3 ronden snelschaken. Dus ook geen 3 beste resultaten die tellen voor het snelschaak kampioenschap maar de 2 beste resultaten. We gaan het zien en beleven hoe dat gaat uitpakken.

In de Algemene Ledenvergadering hebben we gekozen voor een zomerstop van rond de 10 weken. Voorheen waren dat er 8, maar het waren er ook wel eens slechts 7. Om een goed en gevarieerd programma te draaien zal de zomerstop in 2020 effectief 9 weken zijn. Dat wil zeggen de slotavond op 16 juni 2020 en een openingsavond op 25 augustus 2020 waarbij de ALV en de openingsactiviteit (simultaan) zal worden gecombineerd.

Maar nu eerst dit seizoen 2019-2020 tot een succes maken. Succes door een goede en gezellige schaakavond te beleven, waarbij een mooie pot voorop staat. Als die gewonnen kan worden is het mooi meegenomen. Doe je best!

André Ottenhoff – penningmeester / vicevoorzitter

Externe Competitie

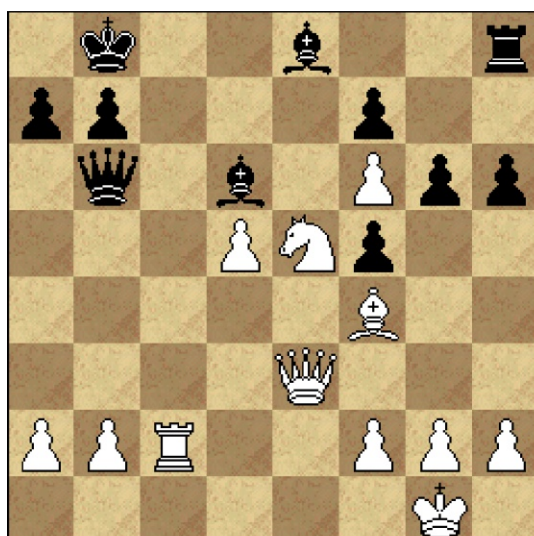
Verslag van **WSC – EsPion 4** gespeeld op 15 oktober 2019:

1z Peter Wijnand	1926	½ – ½	1w Marcel Kusse	1601
2w André Ottenhoff	1447	½ – ½	2z Cor Bergveld	1465
3z Klaas Siewertsen	1389	½ – ½	3w Rob Schalekamp	1439
4w Hans Frielink	1322	1 – 0	4z Tom Kooij	1377

WSC		2½ – 1½	Raadsheer 6	

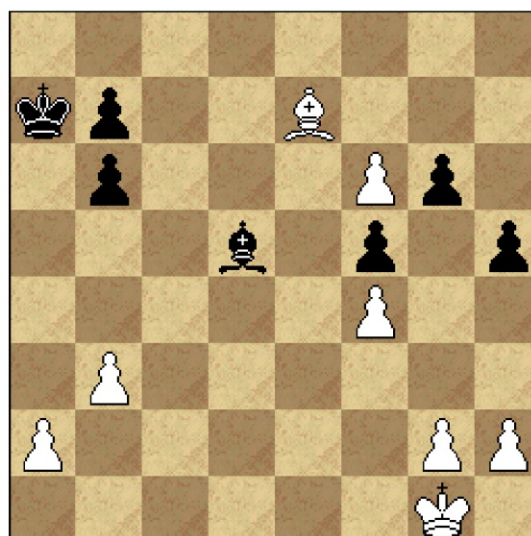
21.25, bord 4w, 1-0 -> 1-0

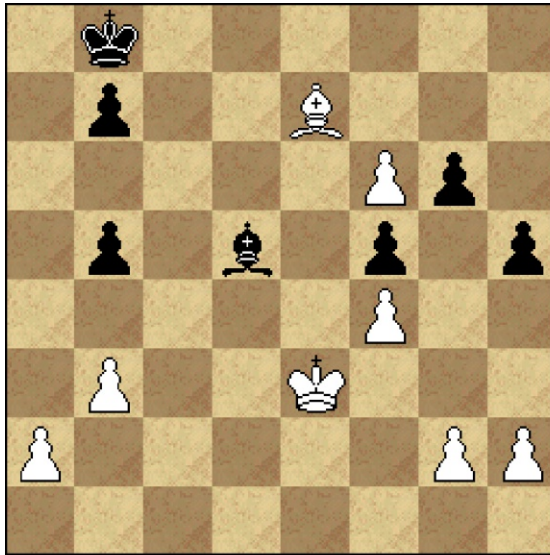
De opening verliep voor **Hans** aldus: **1.e4 e6 2.d4 d5 3.e5 c5 4.c3 Pc6 5.Pf3 Ld7 6.Le3 Db6 7.Dc2?** de dame staat slecht op de c-lijn, straks verschijnt er een toren op c8 en moet zij alsnog verhuizen **cxd4?** Tc8 **8.cxd4 Pge7 9.Ld3??** dit geeft zwart de kans om een pion te winnen bij een goede stelling, beter 9.Pc3 Tc8 10.Dd2 met gelijke stand **Pf5??** Pb4 10.De2 Pxd3 11.Dxd3 Dxb2 **10.Lxf5**. Zwart gaf daarna met zijn 14^e zet pardoes de belangrijke pion d5 weg, zodat wit volstrekt gewonnen kwam te staan.

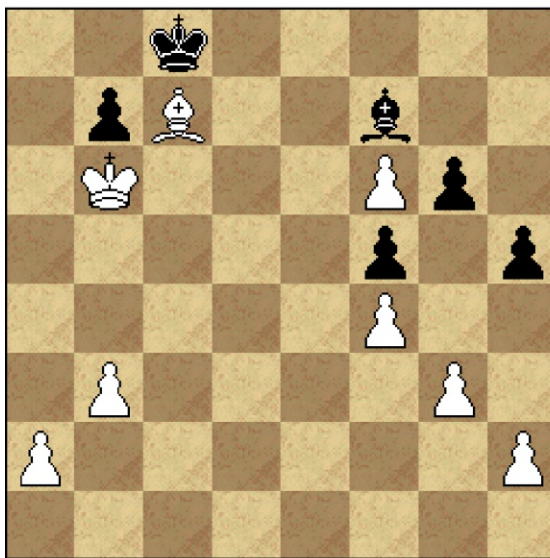
27.Pxf7? dit levert een pion op en is voldoende voor de uiteindelijke winst, maar wit staat al zo goed dat hij voor meer moet gaan: **27.Pxg6! fxc6 Tg8 28.Pe7 Lb4 29.Dxb6 axb6 30.Lxd6+ Ka7 31.b3 28.De6 Lc7 29.d6** met doorslaande aanval **Lxf7 28.Dxb6 axb6 29.Lxd6+ Ka7 30.Td2??** probeert passief de d-pion te verdedigen en zelfs dat lukt niet eens: 30.Tc7! Lxd5 31.f7 Lxf7 31.Txf7 **Td8 31.Le7 Txd5 32.Txd5 Lxd5 33.b3 h5 34.f4**

34... b5? in dit eindspel is elk tempo belangrijk, de koning moet zo snel mogelijk naar de koningsvleugel: Kb8 35.Kf2 Kc7 36.Ke3 Kd7 37.Kd4 Lc6 38.Ke5 b5 39.Lc5 Ke8 40.Ke6 Ld7+ en wit komt er niet doorheen **35.Kf2 Kb8?** h4! om 36.Kg3 te verhinderen, bijv. 36.Ke3 Kb6 37.Kd4 Kc6 38.Ke5 Lf7 en weer schiet wit niet op **36.Ke3??** 36.Kg3 is de meest directe route naar g6 en zwart kan daar niets tegen doen: Kc8 37.Kh4 Kd7 38.Kg5 Lf7 39.Kh6 Ke8 40.Kg7, op een gegeven moment moet de zwarte loper spelen waarna pion g6 valt.

36... Kc8?? we hebben al gezien dat Kc7 37.Kd4 Kc6 38.Ke5 Lf7 39.Lb4 Kd7 40.Ld6 Kc6 niets oplevert voor wit **37.Kd4 Lc6?** dit staat gelijk aan opgeven, maar de partij was met correct spel al niet meer te redden, hoewel zwart het zeker had moeten proberen: Lf7 38.Kc5 Kc7 39.Kxb5 Le6 40.Lb4 Lf7 41.Lc3 Le6 42.Le5+ Kc8 43.Kb6 Lf7 44.g3 Le6 45.Lc7 Lf7, deze stelling kan wit min of meer afdwingen, maar hoe nu verder? Zie volgende diagram **38.f7** 1-0

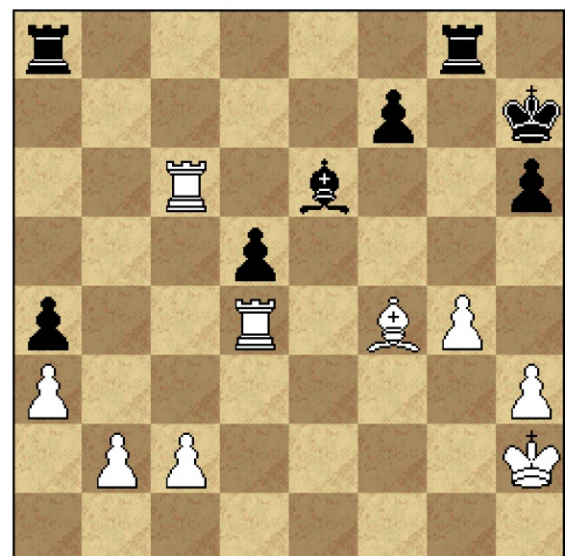

Analysediagram

46.a4! Lxb3 47.a5 Lc4 48.a6! de loper mag de diagonaal a2-g8 toch niet verlaten bxa6 49.Kc6 de bedoeling van de beide pionoffers: de a-pion gaat nergens heen en de witte koning kan nu ongehinderd naar de koningsvleugel om zijn f-pion te ondersteunen en daarna alle zwarte pionnen op te eten.

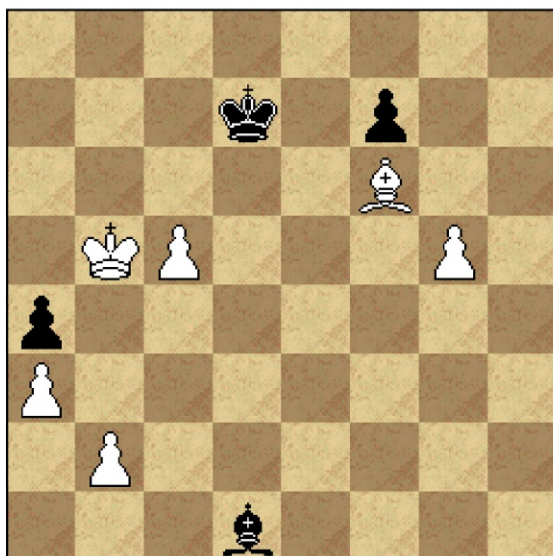
22.45, bord 2w, ½-½ -> 1½-½

André staat hier ietsje beter en heeft nog een zware partij voor de boeg **31... Ld7??** dit geeft om onverklaarbare redenen twee pionnen cadeau en had zwart de partij moeten kosten **32.Txh6+ Kg7 33.Td6?!** blijkbaar wil hij de pion op d5 niet **Le6** gelukkig maakt het voor de waardering van de stelling weinig uit (+4 i.p.v. +5) en staat wit nog steeds gewonnen.

Zowel Hans als André hadden te maken met hetzelfde probleem nl. hoe moet ik een pion laten promoveren als mijn tegenstander een ongelijksoortige loper heeft? Dit bleek achteraf zeer leerzame eindspelen op te leveren!

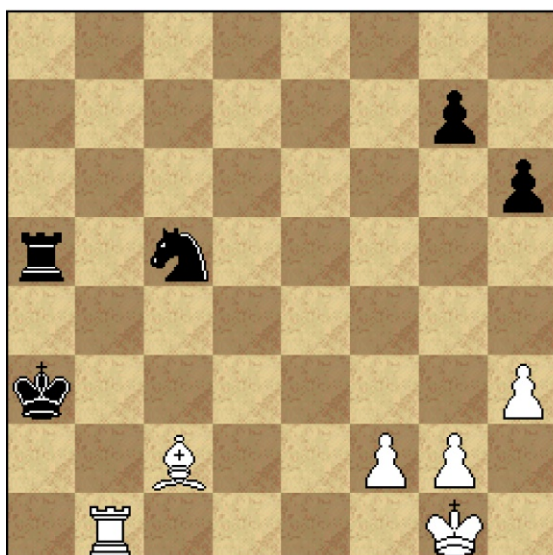
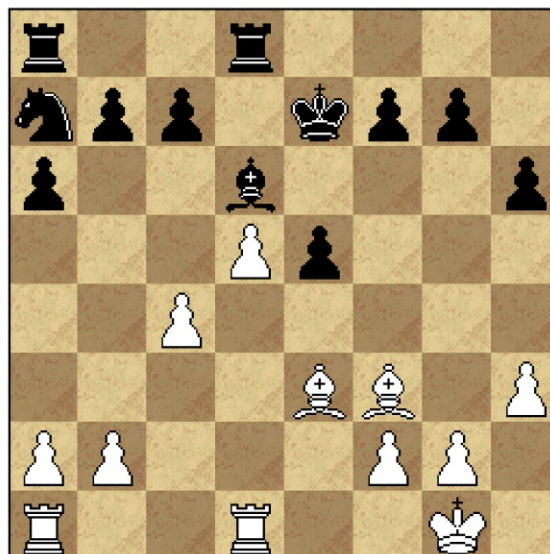
Het vechten tegen een overmacht aan pionnen heeft zwart een hoop tijd gekost en hij had minder dan 8 minuten op de klok, wit een half uur meer en 2 pluspionnen. Toch is de winstgang niet eenvoudig met ongelijksoortige lopers.

58.Kb6?? 58.Lc3! om de zwarte koning van d6 te verdrijven vanaf b4 Lc2 59.c6+ Kd6 60.Kb6 Lf3 61.Lb4+ Ke6 62.Kc5 ontheft de looper van zijn taak Lf3 63.Lc3 Le4 64.b4 pas nu is het goed axb3 65.a4 en zwart kan niet meer verhinderen dat één van beide vrijpionnen promoveert **Kc8??** de koning stond perfect op d7: Lf3 59.Kb5 Lc6+ 60.Kc4 Ke6 61.b4 axb3 62.Kxb3 Kd5 63.Kb4 Ld7 64.a4 Lg4 65.Le2 en wit komt niet verder **59.b4!** **axb3** **60.a4??** dit geeft de partij weg, noodzakelijk was de blokkadezet 60.Lb2 bijv. Kd7 61.c6+ Kd6 62.c7 Lg4 63.Kb7 **b2** **61.Lxb2** **Lxa4** **62.Lf6 Lc2** ½-½

22.55, bord 3z, ½-½ → 2-1

Klaas heeft op de vorige zet zijn paard op a7 misplaatst **18... Kf8??** geeft Ld6 wat ruimte, echter niet genoeg, beter is het verhinderen van 19.c5 met b6 **19.c5 Le7** **20.a4?** zo'n stelling vraagt om krachtdadig handelen: 20.d6 cxd6 21.Lxb7 Tb8 22.c6! en zwart moet z'n paard offeren om c7 te verhinderen **Pc8?** Lf6 21.Tac1 Te8 22.d6 Pc6 23.b4! cxd6 (Pxb4 24.Lxb7 Tab8 25.c6) 24.b5 axb5 25.axb5 en wit staat erg goed **21.d6 cxd6** **22.Lxb7 Tb8** **23.Lxa6?!** weer is 23.c6 wat beter: Te8 24.b4 d5 25.Txd5 Lxb4 26.Tad1 met een gewonnen stelling

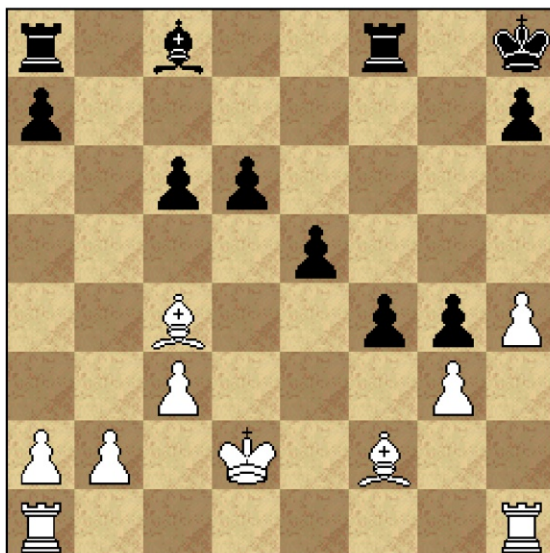
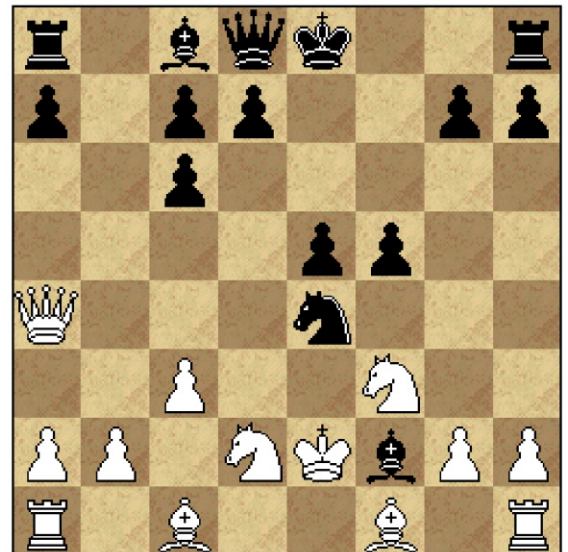

45.Ta1? het enige winstplan voor wit is om de zwarte koning niet te laten ontsnappen uit zijn gouden kooitje en intussen zijn eigen koning en pionnen naar voren te dirigeren **Kb4** **46.Txa5 Kxa5** Nu staat het zwart vrij om ongehinderd naar zijn koningsvleugel te vluchten om daar een vesting te bouwen. Na een aanvankelijk afgewezen remise aanbod van zwart werd de vrede op de 67^e zet alsnog getekend.

23.05, bord 1z, ½-½ -> 2½-1½

Aangezien **Peter** al jaren verslag doet van zijn partijen (en die van zijn teamgenoten) wordt het voor zijn tegenstanders steeds makkelijker om zich op hem voor te bereiden: **1.e4 e5 2.Pf3 Pc6 3.c3** de Ponziani, de laatste keer dat dit tegen me gespeeld werd was in 2014, toen verdedigde ik me met d5 **Pf6 4.d4 Pxe4** dxe4 is ook een mogelijkheid **5.d5 Lc5!** op deze zet ben ik wel trots omdat ik daarmee een correct stukoffer speelde zonder de theorie te kennen **6.dxc6 Lxf2+ 7.Ke2 bxc6?** maar dan moet je ook de correcte volgzetten spelen: Lb6 8.Dd5 ik was bang voor die zet omdat ze zowel Dxe4 en Dxe5+ als cxb7 dreigt Pf2 9.cxb7 Lxb7 10.Dxb7 Pxb1 en zwart heeft net genoeg compensatie **8.Da4 f5 9.Pbd2**

9... Pxd2?? daar heeft zwart geen tijd voor: 0-0 10.Pxe4 fxe4 11.Dxe4 d5 12.Dxe5 Tf5 13.Dxf5 Lxf5 14.Kxf2 en wit staat wat beter **10.Lxd2 Lc5** noodzakelijk vanwege de Lg5 dreiging **11.Dc4?** na 11.Pxe5 staat wit volstrekt gewonnen omdat De7 niets uithaalt 12.Te1! Ld6 13.Kd1 Lxe5 14.Lf4 0-0 15.Txe5 d6 zwart heeft nog maar 26 minuten op de teller staan en wit wel 68 minuten, dus je zou zeggen dat het een fluitje van een cent zou moeten zijn om het volle punt te scoren, maar vanaf nu begon wit hard na te denken **12.Lg5 Dd7 13.Pxe5 dxe5 14.Dxc5 Dd6**

23.gxf4?? hier heeft zwart nog steeds 9 minuten en wit heeft bijna gelijkgetrokken met 11 minuten, misschien dat hij daardoor te snel gezet heeft **Txf4** natuurlijk niet **exf4?? 24.Ld4+** en mat **24.Le3 Txc4 25.Taf1 Kg7 26.Lg5?** 26.b3 Te4 27.Tf2 g3 28.Tg2 Tg4 29.Th3 h5 30.Thxg3 maar zwart blijft beter staan **Te4 27.Tf6 La6** hier bood ik remise aan vanwege de volgende redenen:
1) dat gaf ons de zege
2) ik had nog maar 6 minuten over
3) zwart kan zijn 2 pionnen terugwinnen en ik was me niet zeker hoe sterk mijn aanval was

Peter Wijnand

Jeugdhoek

Interne Competitie

Overzicht voor ronde 5, gespeeld op 8 oktober 2019

Wit	-	Zwart	Uitslag
Joep van Geet	-	Jurrian Taat	1-0
Sib Montanus	-	Ramiro Dirksen	0-1
Bas Manuel	-	Bram Broersma	1-0
Fleur Aleman	-	Timmy Liu	0-1
Boris Knoll	-	Nout Montanus	0-1
Reijer Koopman	-	Finn Koopman	0-1
Kylan Hofman	-	Afwezig met geldige reden	
Tom Schuilenburg	-	Oneven	

Ranglijst bijgewerkt t/m ronde 5

Nr	Naam	Punten	Wa	Gsp	Gw	Rm	VI	Perc	KI	AI	On	Ng	Nbs
1	Joep van Geet	103,00	30	5	4	0	1	80,0	3	3W	0	0	0
2	Bas Manuel	94,00	29	5	4	0	1	80,0	1	2W	0	0	0
3	Jurrian Taat	68,67	28	3	2	0	1	66,7	1	1Z	1	1	0
4	Nout Montanus	62,67	27	3	2	0	1	66,7	-1	1Z	1	1	0
5	Timmy Liu	62,00	26	5	3	0	2	60,0	-1	2Z	0	0	0
6	Bram Broersma	59,00	25	4	2	0	2	50,0	0	1Z	1	0	0
7	Kylan Hofman	49,00	24	4	2	0	2	50,0	-2	2Z	0	1	0
8	Ramiro Dirksen	46,50	23	3	1	1	1	50,0	1	1Z	1	1	0
9	Fleur Aleman	40,50	22	5	1	1	3	30,0	-1	1W	0	0	0
10	Boris Knoll	35,00	21	4	2	0	2	50,0	0	1W	0	1	0
11	Finn Koopman	35,00	20	3	2	0	1	66,7	-1	2Z	0	2	0
12	Sib Montanus	22,00	19	4	1	0	3	25,0	2	3W	0	1	0
13	Tom Schuilenburg	12,00	18	3	0	0	3	0,0	-1	1W	1	1	0
14	Reijer Koopman	0,00	17	3	0	0	3	0,0	-1	1W	0	2	0

Snelschaken

1^e ronde 15-10-2019

Groep 1

1	Joep van Geet	4 uit 5
2	Fleur Aleman	4 uit 5
3	Nout Montanus	3 uit 5
4	Bas Manuel	2 uit 5
5	Finn Koopman	1 uit 5
6	Sib Montanus	1 uit 5
7	Ramiro Dirksen	0 uit 5

Groep 2

1	Jurrian Taat	4 uit 5
2	Timmy Liu	3 uit 5
3	Kylan Hofman	2 uit 5
4	Bram Bartelsman	2 uit 5
5	Boris Knoll	2 uit 5
6	Tom Schuilenburg	1 uit 5
7	Reyer Koopman	1 uit 5

Externe Stukjes

De BV Vujovic en consorten

Jaren geleden was er een fantastisch open toernooi in de Zwitserse plaats Lugano. In het prachtige congrescentrum, gelegen aan het Meer van Lugano, werd het toernooi gespeeld. Door de voortreffelijke organisatie, hetgeen je van Zwitsers mag verwachten, wisten diverse toenmalige wereldtoppers de weg te vinden naar het zuidelijk gelegen rustoord.

Zo heb ik (als eenvoudig spelertje uit Nederland) ooit aan de hoge tafels zo'n beetje tussen Spassky en Korchnoi in gezeten, toen ik door een goede start een beetje 'omhoog gevallen' was. Timman heeft de tocht naar Zwitserland ook een keer gemaakt, hoewel hij als de gewezen nummer twee van de wereld zich in principe niet inliet met open toernooien.

In die tijd had je alleen een Elorating als die 2200 of hoger was en dat was ook meteen de ondergrens om te mogen participeren in het hoofdtoernooi. Uit ons land togen veel subtoppers naar Lugano om hun geluk te beproeven in dit prachtige evenement. Vaak werd de rit gezamenlijk gemaakt om de reiskosten wat te drukken. Ik kan me herinneren dat ik ooit – naar ik meen – met leeftijdsgenoot Gert-Jan de Boer en nog twee anderen in een oude roestbak de bergen over koerste. Om voor het te kunnen acclimatiseren, namen we ruim de tijd voor de heenweg. In plaats van de mooie snelweg te kiezen, besloten we in een opwelling de bergen via een B-route te doorkruisen om zo wat meer van het mooie landschap te kunnen genieten. Het moet gezegd worden. Dit werd bepaald niet een toeristisch uitje, maar een stressvolle aangelegenheid. Toen wij de top van een berg hadden beklommen en ik – aan het stuur gezeten – stapvoets een haarspeldbocht probeerde te nemen, voelde ik letterlijk de grond onder mijn voeten wegzakken. Er lag grind in de bocht en de wielen kregen geen grip meer op de weg. Om het helemaal spannend te maken was er net in die bocht geen vangrail. Dus gleden we ijselijk langzaam richting de peilloze afgrond. Gert-Jan de Boer, die voorin zat, zag tot zijn afgrijzen wat er dreigde te gebeuren. "Wat doe je?", riep hij. Ik antwoordde dat ik niets kon doen, behalve mijn stuur helemaal te draaien om dan te hopen dat de wrijvingskrachten hun werk gingen doen. Remmen lukte helemaal niet. Helemaal in paniek en eigenlijk verbijsterd keken wij allevier naar buiten en we zagen de afgrond op ons afkomen. "Dit gaat Elopunten kosten", riep De Boer, met grote ogen van ontzetting. "Famous last words", dacht ik nog, maar net toen we allemaal dachten dat we er geweest waren, kwam de auto tot stilstand op de rand van de afgrond.

De neiging was dat iedereen de auto onmiddellijk wilde verlaten. Doch iemand merkte verstandig op dat deze gewichtsverplaatsing wel eens de dood van de anderen zou kunnen veroorzaken. Als echte schakers hebben we kalm overlegd hoe we ons uit deze netelige situatie zouden kunnen redden. Uiteindelijk werd besloten dat er niemand zou uitstappen en dat ik de versnelling toch maar het beste in zijn achteruit zou kunnen zetten om zo te proberen voorzichtig achteruit te rijden. Ik meende dat de auto voorwielaandrijving had en omdat hij over een rand stond, was dat een geluk bij een ongeluk. Zo gezegd zo gedaan en gezien dit stukje, weet u inmiddels dat we er allemaal nog zijn. Toch geheel ontdaan, met het zweet nog op het voorhoofd, hebben wij zo snel mogelijk een hotel gezocht en zijn flink aan de bar gaan hangen. U begrijpt dat het toernooi vervolgens prima verliep. Na een dergelijke ervaring is het offeren van een pionnetje of kwaliteit niets meer vergeleken bij wat ons was overkomen en zagen overal de betrekkelijkheid van in.

Een tweede anekdote komt in mij op met betrekking tot dit toernooi. Als je het congrescentrum binnenliep, dan was de speelzaal boven aan de marmere trappen. Beneden was een grote zaal die door enkele Joegoslavische spelers werd 'geterroriseerd' om te gaan snelschaken voor geld. Toen ik op een avond, samen met diezelfde Gert-Jan de Boer, eens wat langer bleven stilstaan, ontwaardden wij een merkwaardig tafereeltje. We zagen de Joegoslavische meester Vujovic met lapjes geld in zijn handen. Naast hem zat een landgenoot van hem twee minuten vluggertjes te spelen tegen mensen die voorbijkwamen. De meeste spelers werd snel geld afhandig gemaakt. Af en toe riep een speler "contra". Dat betekende zoiets als "geef op" of speel voor het dubbele bedrag. Vujovic had zelfs meerdere mensen aan het werk gezet en hij was een soort directeur van zijn eigen B.V. Hij regelde de deals die gesloten zouden worden, de bedragen waarom gespeeld wordt, zelfs de tijd. Als een tegenstander wellicht te zwak was, stelde hij voor dat zijn "werknemer" twee tegen vier minuten zou spelen, maar dan wel tegen een dubbel tarief!

Zo ging dit een hele tijd door, totdat de toen 15-jarige Oostenrijkse talent Josef Klinger het ook eens ging proberen. En hij zat flink wat Zwitserse frankjes te winnen toen daar – zonder waarschuwing – ineens een veel sterkere Joegoslaaf tegenover hem kwam te zitten. Maar Klinger bleek niet voor een gat gevangen en ook deze heer ging er onderdoor. Dat zinde Vujovic allerminst. En hij nam de volgende in de hiërarchie die de vermaledijde Klinger een halt moest toeroepen. Dat lukte weer niet en nu werd er ineens niet meer uitbetaald van Joegoslavische zijde. Gelukkig liep daar ook de Nederlander Erik Knoppert langs. Mijn zijn grote gestalte en zijn nog grotere mond wilde hij wel even als 'bodyguard' van Klinger fungeren. En het geld ging nu ineens wel weer in lapjes over de tafel. Dit kon Vujovic niet meer aanzien. Hij ging naar boven en sleurde een landgenoot mee naar beneden die het wel eens even zou gaan doen.

De Boer en ik, die al lang van plan waren geweest om ergens anders naartoe te gaan, bleven toch even wachten hoe dit ging aflopen. Ineens zat daar het 'beest' Arapovic tegenover die arme jeugdspeler.

De man was verschrikkelijk snel, verschrikkelijk gehaaid en hij beukte ook nog met de platte hand op de verzwaarde klok. Tegen dit geweld was ook Klinger niet opgewassen en de lapjes – die Knoppert als manager van Klinger netjes naast zich had opgestapeld – gingen weer over de tafel terug. Als een echte vertrouwensman begon Knoppert nu de onderhandelingen met Vujovic. "Dit was niet afgesproken, dus moest er iets aan de tijdlimiet gedaan worden". En schoorvoetend ging Vujovic akkoord. Arapovic zou het met 2 tegen 4 minuten gaan proberen, met dubbele inzet. De strijd werd voortgezet, maar Klinger slaagde er nog steeds niet in om deze sluwe vos van zich af te houden.

Knoppert was echter ook niet voor een gat gevangen. Hij keek eens om zich heen, zag daar de Amerikaanse grootmeester Yasser Seirawan lopen, van wie hij wist, dat die ook wel 'aardig' kon vluggeren. En die was best bereid om in deze show, die inmiddels heel wat bekijks had gekregen, mee te doen. Ineens zat daar geen Klinger, maar Seirawan tegenover Arapovic. Vujovic protesteerde hevig, maar met zoveel publiek erbij, werd hij weggehoond. Seirawan bleek zich goed te weren en de lapjes geld kwamen ineens weer aan de kant van Knoppert te liggen. Toen dat letterlijk in de papieren begon te lopen, greep Vujovic in. Dit was unfair. Seirawan had ooit van Karpov gewonnen.

Het moest twee tegen vier minuten worden, anders zou de strijd niet voortgezet worden. "Niet doen", zei Knoppert tegen Seirawan. "Die man is een beest. Die jaagt je door je vlag heen". Maar Seirawan ging akkoord. Er zou nu een match gespeeld worden over 10 potjes. En daar gingen ze weer. De stukken vlogen in het rond, de klok viel van de tafel af, er werd gebeukt, geramd. Maar Seirawan won. Als ik me goed herinner met zo'n 8-2. Ongelooflijk dat dit snelschaakmonster binnen twee minuten mat gezet kon worden. Mijn hoed voor de ware wereldtop ging hiervoor af. Toen wij naar buiten gingen, waren we ons ervan bewust, dat we hier iets unieks hadden meegemaakt.

N.B.

Van mijn generatiegenoot IM Gerard Welling ontving ik de volgende waardevolle aanvullingen op de hierboven geschetste herinneringen:

Leuk verhaal over Milorad Vujovic en zijn gevolg. Zelf heb ik nog tegen Vujovic gesnelschaakt in Biel, en enige jaren later in Luik. Toen ik hem de eerste keer bezig zag – in 1979 – speelde hij tegen Yehuda Grünfeld.

Grünfeld was toen kandidaatgrootmeester en speelde met één minuut tegen vijf. Dat was toch te gek, Vujovic was dan wel een zwakke meester, maar deze voorgift was te groot en de Israëliër verloor honderden Zwitserse Francs die middag. Had zijn doofheid er misschien mee te

maken, want hij hoorde natuurlijk de "contra" meldingen van Vujovic niet ... Als student had ik het zelf niet zo breed, maar heb toch een paar keer mijn geluk geprobeerd tegen de Joegoslaaf, met een behoorlijk positieve balans. Hij speelde nogal primitief, bijv. 1.e4 e5 2.Pf3 Pf6 3.Pxe5 d6 4.Pf3 Pxe4 5.c3 en dan waren er veel spelers die na 5..Le7 6.Da4+ een stuk kwijt waren. Maar als je dit soort kinderachtige trucs ontliiep had je een goede kans, want erg constructief waren zijn zetten niet. Wel kakelde hij voortdurend door onder de partij, "campeone Hollandese", of "mishko spelen very very" en andere idiote uitspraken. Niet lang daarna verliet hij zelf "het ambacht" en werd steeds meer de manager van de Joegoslavische blitzmaffia, met onder meer (Slobodan) Kovacevic, Aleksic en de al door jou genoemde Arapovic. Deze laatste had een eigen klok bij zich, met metaal verzwaard, en bestand tegen het grofste vluggergeweld.

Tot begin jaren 80 wederom in Biel de Franse meester Thierry Manouck tegenover hem plaats nam. Deze had een eigen stijl van klokbehandeling, waarbij zijn hele bovenlijf meebewoog om de op de klok uitgeoefende kracht zo groot mogelijk te maken. Met enorme knallen sloeg hij het ene na het andere zwitserse klokje in puin, en ook Arapovic eigen klok dreigde ondanks het ijzeren harnas het loodje te leggen. Hoewel hij aan de winnende hand was wilde laatstgenoemde zijn geliefde klok niet langer blootstellen aan die Franse barbaar en hij stopte er mee.

Het jaar waarover jij schrijft heb ik niet meegemaakt, zelf was ik tweemaal in Lugano aanwezig, 1986 en 1989. Wel herinner ik me een kunstje van Yasser Seirawan maar weet niet meer of het in Biel of in Lugano was: Op een gegeven moment wist Eric Lobron de verzamelde Joegoslavische snelschaakelite de stuipen op het lijf te jagen en de een na de ander haakte af. Als het geld ging kosten hadden ze geen interesse meer. Op dat moment kwam Seirawan voorbij en hij ging de strijd met Lobron aan, met een behoorlijke handicap. Het was met één of hoogstens twee minuten tegen vijf, en Lobron kreeg geen been aan de grond. Vooral de manier waarop was ontzagwekkend, het waren gewone positiepartijen compleet met technische fase die Seirawan er in hoog tempo uitgooide.

Ook de Israëliërs vond je vaak bij het vluggeren, gokkers in hart en nieren maar toch vaak aan de verliezende hand. Eén van hen was flink aan het verliezen, als ik me niet vergis van Arapovic, en stelde toen voor dat zijn "goede vriend" zou doorspelen. Dat was een verlegen en onschuldig ogende jongeman. Die echter volstrekt muteerde toen er zetten moesten worden gedaan. Deze Avni, die later naam heeft gemaakt als (schaak)psycholoog veegde zijn opponent keer op keer van het bord, en uiteindelijk wilde geen Joegoslaaf meer tegen hem spelen...

De meest opvallende snelschaker die ik ooit heb gezien was echter met afstand Israel Zilber. Hij won het snelschaaktoernooi van Biel voor een reeks titelhouders, zonder ook maar iets te laten liggen en in een saaie, bijna slaapverwekkende stijl. Vluggertjes om geld speelde hij toen eigenlijk niet maar ik hoorde dat hij ook de 24 uur van Brussel met een

recordscore had gewonnen. Zilber werd altijd begeleid door een rijzige knappe jongedame, en minimaal tweemaal per dag wisselde hij van pak – een soort dandy. Later is hij naar de USA geemigreerd waar hij helemaal vastliep, en als een dochard in het Washington Square park om geld ging schaken voor zijn primaire levensonderhoud. Hij speelde met een grote ster op zijn morsige kleding en werd "de sheriff van Washington Square park" genoemd De mooie dame had hem toen natuurlijk al lang verlaten. Hulpvaardige schakers die hem wat wilden toestoppen werden afgewimpeld, trots zei hij dan dat een schaker die driemaal van Tal heeft gewonnen (in Lettische kampioenschappen) zich zelf kan redden...

Het schijnt – volgens informatie van Yochanan Afek – dat Israel Zilber op latere leeftijd toch nog terug naar Israel is geraakt, waar hij enkele jaren geleden is overleden.

Herman Grooten (Column, 2 september 2010)

De Zeven Wonderkinderen

Op 13 oktober jongstleden overleed grootmeester William (Bill) Lombardy op 80-jarige leeftijd. Hij won in 1957 het jeugd wereldkampioenschap met de ongeëvenaarde score van 11 uit 11, werd de secondant van Bobby Fischer in het interzonale toernooi van Portoroz in 1958 en was later Fischers coach tijdens de match om het wereldkampioenschap in 1972.

Mijn aandacht werd getrokken door een foto, die het overlijdensbericht begeleidde. Daarop staat het Amerikaanse studententeam van 1960 op het punt een vliegtuig te betreden, met onderaan de vliegtuigtrap William Lombardy. Voor hem staat een speler met de achternaam Weinstein. In de schaakwereld wordt die naam vooral geassocieerd met Gary Kasparov. Zijn vaders achternaam was Weinstein, maar vanwege het antisemitisme in de Sovjetunie was het voor Gary raadzaam zijn moeders achternaam aan te nemen.

De Weinstein op de foto, een sterke schaakmeester, is Ray(mond) Weinstein. Niet een beroemde schaker, wel een beruchte. In 1963 kwam hij naar Amsterdam om zijn studie psychologie af te ronden. Na een meningsverschil viel hij schaakmeester en hoogleraar psychologie Johan Barendregt aan. Ray werd teruggestuurd naar de VS en in de gevangenis gegooid. Daar vermoordde hij in 1964 zijn 83-jarige celgenoot. Hij werd echter niet toerekeningsvatbaar verklaard en opgesloten in een psychiatrische inrichting. Hij zit daar nog steeds.

Die foto uit 1960 met die talentvolle jonge mannen laat als het ware een stuk van een levenstrap zien. Voor William Lombardy ging die nog vele jaren afwisselend omhoog en omlaag voordat die op 13 oktober 2017 abrupt ten einde kwam. Voor Raymond Weinstein had de trap nog maar een paar treetjes naar boven in petto totdat de lange afdaling begon die tot op de dag van vandaag voortduurt. Een droevig vervolg van een hoopvol begin.

Het leven van Lombardy was minder bizar dan dat van Weinstein maar dramatisch was het zeker. Het begon geweldig. Na dat jeugdwereldkampioenschap in 1957 speelde hij de sterren van de hemel aan het eerste bord van het Amerikaanse studententeam dat zo vrolijk op die vliegtuigtrap stond. Het team werd wereldkampioen vóór het Russische team. Een unicum was dat in die tijd, want Sovjet schaakteams wonnen toen altijd. Behalve dus in 1960. Lombardy's score was een fenomenale 12 uit 13 met onder andere een indrukwekkende overwinning op Boris Spassky. Daarna volgden nog vele successen waaronder een aantal tweede plaatsen achter Fischer in het kampioenschap van de VS.

Lombardy werd in 1967 priester. Een opmerkelijke combinatie met het grootmeesterschap was dat en 'father' Lombardy ging dan ook veel minder spelen. Het priesterschap legde hij na vele jaren echter weer af. Volgens hemzelf was dat vanwege zijn toenemende ergernis over de zelfverrijking van de katholieke kerk. Volgens anderen kon hij het celibaat niet langer volhouden.

Hoe dan ook, in 1984 trouwde hij met een Nederlandse vrouw die hij tijdens een toernooi in Tilburg ontmoet had. Hij kreeg een zoon bij haar, maar het huwelijk liep al snel op de klippen. Na de scheiding in 1992 keerde zijn vrouw samen met zijn zoon terug naar Nederland. Lombardy leefde solitair verder in zijn appartement in New York en voorzag in zijn bestaan met schaaklessen. Een paar jaar geleden werd hij uit zijn appartement gezet wegens huurschuld. Als dakloze zwierf hij, een oude man inmiddels, enige tijd door de stad en werd op straat beroofd van zijn laatste geld. Hulp weigerde hij aanvankelijk koppig.

Lombardy was zoals ze dat noemen 'een karakter'. Een buitengewoon schaaktalent met een meer dan bijzondere persoonlijkheid. Wie zou denken dat hij als gewezen priester zacht in de omgang zou zijn, kwam bedrogen uit. Hij hield er ruwe omgangsvormen op na. Zo gaf hij in verloren stelling tegen de Amerikaanse grootmeester John Fedorowicz een hoogst 'originale' zet onder couvert af. Toen bij de spelhervatting de volgende ochtend de enveloppe werd opengemaakt, bleek er geen schaakzet te zijn afgegeven maar wel een opgewekt: 'Good morning asshole!' En in een open toernooi sloeg hij een keer een remiseaanbod af met de tekst: 'No draws for weakies'.

Lombardy schijnt allengs steeds bitterder te zijn geworden. Hij was trots op zijn relatie met Fischer, maar juist door dat uitzonderlijke genie werd

zijn eigen talent overschaduwd en dat besef drukte hem wellicht naar die bitterheid.

Al die mannen, Fischer, Lombardy en Weinstein hebben dezelfde schaaktrainer en coach gehad. Alle drie hadden ze een echte vader moeten missen en daardoor werd die schaaktrainer en coach tevens een soort vervangende vader. Dat was de legendarische John (Jack) Collins. Samen met zijn vrouw Ethel gaf hij in de jaren '50, '60 en '70 in New York een thuis aan een paar grote Amerikaanse schaaktalenten. In 1974 verscheen er een boek van Collins hand met als titel 'My seven chessprodigies'. Die zeven wonderkinderen waren: Robert Fischer, William Lombardy, Robert Byrne, Donald Byrne, Raymond Weinstein, Salvatore Matera en Lewis Cohen.

Van laatstgenoemde is niet veel meer vernomen. Van de anderen wel, zij het dat Raymond Weinstein en Sal(vatore) Matera maar kort in de schaakwereld figureerden. Hoe treurig het Weinstein verging hebben we inmiddels gezien. De geschiedenis van Matera is gelukkig een ander verhaal. Begin jaren zeventig leek het er even op dat Sal Matera een grote zou worden met toernooisuccessen in 1974 en 1975, indrukwekkende overwinningen op onder andere Sax en Balashov en een gedeelde tweede plaats met Miles en Mestel achter Matulovic in het sterk bezette toernooi van Teesside. Hij koos echter voor een loopbaan als zakenman en na een mooie carrière is hij nu met pensioen.

Toen hij nog niet besloten had tot een leven buiten de schaakwereld, speelde hij mee in de IBM meestergroep van 1976. Eén van de deelnemers was ondergetekende. Ik had het jaar daarvoor de reservegroep gewonnen en mocht het nu in de meestergroep proberen. Er deden een paar grote namen mee zoals Nona Gaprindashvili, Ciocaltea, Pribyl en Tatai en ik had al heel wat meegemaakt toen ik in de op één na laatste ronde kwam te zitten tegenover een voor mij volslagen onbekende Amerikaanse IM. Ik won een mooie partij.

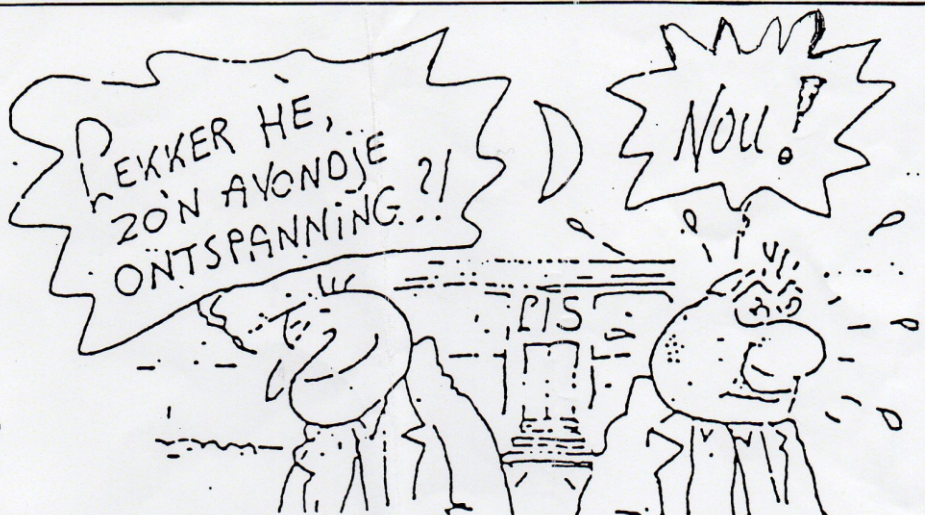
Het was maar goed dat ik me toen niet realiseerde dat ik door mijn tegenstander, Sal Matera, verbonden was met de kraamkamer van Jack Collins waar wereldkampioen en volgens velen de grootste speler aller tijden Bobby Fischer, priester grootmeester William Lombardy, moordenaar schaakmeester Raymond Weinstein en schaakmeester Salvatore Matera 'geboren' waren.

Anders had ik vast niet zo onbevangen gespeeld.

Wim Westerveld (Column 2017-10 op SV-Erasmus)

Leren schaken ?
Beter leren schaken ?
Dat kan bij de WSC !
Gratis !!!

Voor jeugd en volwassenen
informatie : tel. 414534
of
kom langs op dinsdagavond
(zie pagina 1)

PRONK JUWEEL

Klaar met schaken...??

Heerlijke Hollandse-
en Buitenlandse kaasmaken

Laat het U smaken...!!

Slijkstraat 26 **WEESP**
Tel. 0294 - 412433

WWW.PRONKJUWEEL.NL

Schilderbedrijf J. Veldhuijsen

Middenstraat 86 Weesp

Tel: 0294 - 418251

Documentverwerking
Sportprijzen
Stanzen

Copy- & Printservise, Grootformaat printen
flock cijfers & letters, documentverwerking
stanswerk, bedrukken Textiel, DTP

Achtergracht 14 - 16, Weesp

Tel : 0294 - 410882

maurice@dssweep.nl / martijn@dssweep.nl